

CHLAPEC, KTERÝ ZŮSTAL NAŽIVU

Když Joanne Rowlingová začala psát svůj první příběh Harry Potter a Kámen mudrců, nebyla ještě spisovatelkou a určitě netušila, že se tímto příběhem proslaví. V první kapitole se dozvídáme, proč všichni kouzelníci oslavují. Je 1. listopadu 1981.

V Zobí ulici takového člověka ještě nikdy neviděli. Byl vysoký, hubený a velice starý, soudě podle jeho stříbrných vlasů a vousů, dost dlouhých, aby si je mohl zastrčit za opasek. Na sobě měl dlouhý hábit, purpurový plášť, který vláčel po zemi, a na nohou boty na vysokém podpatku a s přezkami. Modré oči za půlměsíčovými brýlemi měl jasné a zářivé a svítily v nich malé jiskřičky, a nos měl velice dlouhý a křivý, jako by ho kdysi měl aspoň dvakrát zlomený. Jmenoval se Albus Brumbál.

Albus Brumbál si zřejmě vůbec nepřipouštěl, že se právě ocitl v ulici, kde všecko od jeho jména až po jeho vysoké boty bylo nevíтанé. Přehraboval se v kapsách svého pláště, jako když něco hledá. Zřejmě si však uvědomil, že ho někdo pozoruje, poněvadž naráz zvedl hlavu a podíval se na kočku, která se na něj z opačného konce ulice ještě pořád upřeně dívala. Pohled na ni jako by ho z nějakého důvodu pobavil. Uchechl se a zamumlal: „To jsem si mohl myslet.“

Ve vnitřní kapse pláště našel, co hledal. Vypadalo to jako stříbrný zapalovač. Otevřel ho, pozvedl vzhůru a cvakl. Nejbližší pouliční svítlna s tichým zapraskáním zhasla. Brumbál cvakl znovu, a další lampa zablikala a potemněla. Celkem dvanáctkrát cvakl Zhasínadlem, až jediným světlem v celé ulici zůstaly dva vzdálené maličké body jako dírky po špendlíku: oči kočky, která ho pozorovala. Kdyby teď kdokoliv vyhlédl z okna – dokonce i paní Dursleyová, která měla oči jako trnky –, nedokázal by zjistit, co se to dole na chodníku děje. Albus Brumbál zastrčil Zhasínadlo zpátky do kapsy a zamířil k domu číslo čtyři; tam se posadil na zídku vedle kočky. Nepodíval se na ni, ale po chvíli ji oslovil.

„To je ale náhoda, že jsme se tu sešli, profesorko McGonagallová.“

Otočil se k mourovaté kočce a chtěl se na ni usmát, ale nebyla tam už. Místo na kočku se usmíval na dost přísně vyhlízející ženu, která měla na nose hranaté brýle přesně téhož tvaru jako skvrny, jež zdobily kočku kolem očí. Měla na sobě také plášť, ale smaragdově zelený, a černé vlasy stažené do tuhého uzlu. Bylo na ní vidět, že je nazlobená.

„Jak jste zjistil, že jsem to já?“ zeptala se.

„Milá paní profesorko, v životě jsem neviděl kočku, která by seděla tak strnule.“

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Zdeněk Sotolář.

Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.

„Kdybyste celý den proseděl na zídce, byl byste strnulý taky,“ odsekla profesorka McGonagallová.

„Celý den? Když jste přítom mohla oslavovat? Cestou sem jsem viděl aspoň tucet hostin a večírků.“

Profesorka McGonagallová rozmrzele ohrnula nos.

„To jistě, všichni dnes oslavují, já vím,“ pronesla netrpělivě. „Člověk by si myslel, že budou trochu opatrnější, ale ne – dokonce i mudlové si všimli, že se něco děje. Bylo to v jejich zprávách.“ Pohodila hlavou ke ztemnělému oknu obývacího pokoje u Dursleyových. „Slyšela jsem to. Hejna sov... meteory... Tak úplně hloupí zase nejsou. Museli si něčeho všimnout. Meteory až dole v Kentu – vsadím se, že za to může Dedalus Kopál. Tomu to nikdy zvlášť nezapalovalo.“

„Nemůžete jim to vyčítat,“ řekl Brumbál laskavě. „Za posledních jedenáct let jsme důvodů k oslavám měli věru málo.“

„Já vím,“ řekla profesorka McGonagallová podrážděně. „Ale to ještě není důvod, aby ztráceli rozum. Vždyť si počínají docela lehkomyšlně, chodí po ulicích za bílého dne, dokonce si ani nevezmou mudlovské oblečení, a šuškájí si, co kdo zaslechl.“

Úkosem vrhla na Brumbála ostrý pohled, jako by doufala, že z něj vymámí aspoň něco, ale on mlčel, takže pokračovala: „To by tedy bylo ohromné, kdyby se mudlové právě toho dne, kdy Vy–víte–kdo jak se zdá konečně zmizel, o nás všecko dozvěděli. Předpokládám, že je *opravdu* pryč, Brumbále?“ (...)

„Lidé totiž *říkají*,“ naléhala dál, „že včera večer se Voldemort objevil v Godrikově Dole. Šel tam hledat Potterovy. A tvrdí se, že Lily a James Potterovi jsou jsou – že prý jsou *mrtví*.“

Brumbál přikývl a profesorka McGonagallová zalapala po dechu.

„Lily a James... nemohu tomu uvěřit... nechtěla jsem tomu věřit... Ach, Albusi...“

Brumbál natáhl ruku a poklepal jí na rameno. „Já vím... já vím...“ řekl ztěžka.

Profesorce McGonagallové se třásl hlas, ale pokračovala: „Jenže to není všecko. Říkají, že se pokusil zabít i jejich syna, Harryho, ale nedokázal to. Nedokázal toho malého chlapce zabít. Nikdo neví proč ani jak, ale říkají, že Voldemortova moc se nějak zhroutila, když nedokázal zabít Harryho Pottera – a proto prý zmizel.“

Brumbál zasmušile přikývl.

Zopakujme si, co jsme přečetli:

1. O čem si profesor Brumbál a profesorka McGonagallová spolu povídají?
2. A) -- K čemu slouží Zhasínadlo? B) -- Jakou zvláštní kouzelnickou dovednost má profesorka McGonagallová? C) -- Jaké barvy měly pláště obou kouzelníků? D) -- Jaký tvar měly jejich brýle?
3. Vyhledejte místo, kde Brumbál poznal profesorku McGonagallovou.
4. Uvažujte, jaký je vlastně vztah mezi světem kouzelníků a světem mudlů.

Hra na spisovatele:

Kámen mudrců je bájná látka, které umožňuje vytvořit elixír života a získat nesmrtelnost, Nicolas Flamel, který v příběhu kámen vytvořil, byl skutečný středověký alchymista. Navrhněte vlastní kouzelnický předmět: vytvořte pro něj název, popište jeho vzhled a napište návod k jeho používání.

*Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Zdeněk Sotolář.
Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.
Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků.*

Autor

Joanne K. Rowlingová (nar. 1965) je současná anglická spisovatelka. Napsala sérii příběhů o kouzelnickém uční Harry Potterovi.

Harry Potter a Kámen mudrců
Harry Potter a Tajemná komnata
Harry Potter a vězeň z Azkabanu
Harry Potter a Ohnivý pohár
Harry Potter a Fénixův řád
Harry Potter a princ dvojí krve
Harry Potter a relikvie smrti

Na tuto sérii volně navazuje divadelní hra **Harry Potter a prokleté dítě**.

Dnes píše pod pseudonymem Robert Galbraith detektivky (**Volání kukačky**, **Hedvábník**, **Ve službách zla**).

Zdroje

Text

ROWLING, J. K. *Harry Potter a kámen mudrců*. Přeložil Vladimír MEDEK, ilustrovala Galina MIKLÍNOVÁ. Praha: Albatros, 2000. ISBN 80-00-00788-6. S. 14–20.

Obrázek

MONCORNET, Balthasar. Portrait of Nicolas Flamel. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2018-02-06]. Dostupné z: <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Flamel.jpg>

Poznámka pro učitele

Cílem tohoto pracovního listu je nabídnout doplňkový text přiměřeně dlouhý i pro slabší čtenáře, včetně žáků s mírnými poruchami učení.

Zadání úkolů se zaměřuje na rozvoj čtenářství a čtenářských dovedností, záměrně se vyhýbáme literárněvědným pojmům, proto je možné s ukázkou pracovat v různých ročnících.

Text je uspořádán tak, aby bylo možné jej vytisknout jak s otázkami a úkoly, tak i bez nich. V příloze je také varianta textu s číslováním řádků.

První úkol dává příležitost k rozpovídání, druhý nabízí jednoduché otázky. Zatímco třetí úkol vede k hledání přímo v textu, čtvrtý ověřuje, zda čtenář vnímá a pamatuje si i detaily, i zde je však možnost odpovědi doložit citacemi textu.

Úryvek z první kapitoly zachycuje události, které nebyly vloženy do filmové adaptace. Už z úvodního popisu profesora Brumbála je zřejmé, že se jeho vzhled poněkud liší od filmové podoby.

Na práci s textem navazuje Hra na spisovatele, kterou můžeme zařadit v souvislosti se slohovým výcvikem (popis předmětu nebo popis pracovního postupu).

Svět kouzelníků a svět mudlů se v Harry Potterovi prolíná, ale do některých částí kouzelnického světa lze vstoupit pouze zvláštním způsobem. Můžeme se žáky hledat odpověď na otázku *Jak je to jinde?* Jakým způsobem se do kouzelného světa vstupuje v jiných příbězích?

Ještě náročnější může být úvaha, proč Rowlingová zvolila pro pád Voldemorta právě noc na 1. listopad.